

[Indenrigsministeren]

Man kunne måske i virkeligheden sige, at regeringen er en slags mellemmand mellem frikommunerne og folketinget.

Til hr. Henning Rasmussen vil jeg sige, at der faktisk arbejdes på højtryk med frikommunearbejdet både i ministerierne og kommunerne, og der arbejdes godt, og det vil jeg gerne understrege igen.

Det er også vigtigt at understrege, at en del af forslagene rejser omfattende tekniske og principielle problemer. Der er langtfra tale om rutinesager, og det har været et utrolig frugtbart samarbejde mellem ministerierne og frikommunerne.

Jeg vil også understrege betydningen af, at folketinget stiller sig velvilligt til lovforslaget, fordi tingets respons vil være meget afgørende for det politiske signal, vi sender ud til kommunerne om vores velvilje over for disse frikommunearbejder for de kommende 4 år.

Jeg vil godt i den forbindelse gøre opmærksom på, at det ikke er konkrete projektforslag, der er til behandling her i dag. Derfor kan jeg sige til hr. Agerschou, der ville have indføjet de enkelte forsøg i lovgivningen, at det kan ganske simpelt ikke lade sig gøre. En række af de forsøgsideer har endnu ikke en så endelig og bestemt karakter fra kommunernes side, at de kan betegnes som færdige forsøg. Når hjemmelen er tilvejebragt, kan vi gå i gang med at udarbejde en række af de konkrete forsøg. Kommunerne vil gerne se, om de får hjemmelen, før de udarbejder konkrete forslag. Men materialet fra frikommunerne vil være et udmærket egnet illustrationsmateriale for, hvad den foreslåede hjemmel kan bruges til, og hvis det ønskes under udvalgsbehandlingen, vil jeg naturligvis stille disse ting til rådighed for udvalget, så det kan se, hvad det er, der arbejdes med rundt omkring.

Dernæst vil jeg gerne understrege det, jeg også var inde på i fremsættelsestalen, nemlig at det i forhold til lovforslaget ikke er spørgsmålet, om man har større eller mindre sympati for sigtet med de enkelte forsøg. Det afgørende for regeringen har været, om forsøgsoplæggene faldt inden for de områder, hvor vi på forhånd havde sagt at der ikke måtte holdes forsøg. Hvis det ikke var tilfældet, har regeringens holdning været den, at forsøgsønsker bør fremmes, lige meget hvordan regeringen så på dem.

Jeg vil godt i den forbindelse takke for hr. Lengers udsagn om, at også han vil være så åben over for andre ideer end dem, der lige var hans yndlingsret. Jeg var dog ked af, at hr. Lenger så til sidst trak en lille smule i land, men det håber jeg vi kan komme over. I samme forbindelse vil jeg sige tak til hr. Steffensen og hr. Poulsgaard for åbenheden over for netop frikommune tanken. Det samme gælder fru Bente Juncker.

Endelig må jeg til fru Bente Juncker, som var inde på spørgsmålet om lukkeloven – det er det eneste konkrete, jeg synes jeg skal tage op nu – principielt sige, at jeg kan ikke forstå efter den debat, der har været – også i fjernsynet i går lagde jeg mærke til det – at organisationerne skulle være uinteresserede i et sådant forsøg som det, der er lagt op til i Herlev.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Blot to spørgsmål til indenrigsministeren. Har jeg taget helt fejl, når jeg mener, at indenrigsministeren over for frikommunerne har lagt op til, at det lovforslag, vi behandler i dag, skulle være vedtaget, så det kunne træde i kraft den 1. januar 1986? Har jeg taget helt fejl?

Det andet spørgsmål: hvor er hjemmelen til socialministeren til at tillade en frikommune at lave forsøg med afskaffelse af karensdagen blevet af?

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til indenrigsministeren, at jeg kritiserer ikke kommunerne med ét eneste ord. Når jeg gør opmærksom på, at lovforslaget her efter vores opfattelse langtfra svarer til det, som vi havde fået stillet i udsigt, så skyldes det det, indenrigsministeren selv har sagt, ikke om 300, men om 350 ideer, der i øjeblikket var til behandling i ministerierne. Ministerens egne ord om, at der kun var 10 tvivlsspørgsmål tilbage for godt en måneds tid siden, er blot ét af en lang række eksempler på de store forventninger, der er skabt, og derfor synes jeg, det ikke på nogen måde kan opfattes som en kritik imod kommunerne, når jeg så konstaterer, at der er 29 forsøgsmuligheder her – og det er jo det, der er – hvoraf nogle af dem næsten ikke har noget indhold. Det er de færreste,